

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: A. K., nar. X
bytem X

proti

žalovaná: Česká správa sociálního zabezpečení,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2024, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 7. 2024, č.j. X, a ze dne 16. 1. 2024, č.j. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 7. 2024, č.j. X, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního

zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 1. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobci od 6. 3. 2024 invalidní důchod.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobce předně namítal, že oba posudkoví lékaři učinili své závěry, aniž by podrobně zkoumali jeho zdravotní stav. Na jednání v rámci posuzování jeho zdravotního stavu nebyl přizván, protože má za to, že tvrzení v napadeném o rozhodnutí o hodnocení zdravotního stavu v rámci plánované kontrolní prohlídky invalidity, je nepravdivé. Posudkový lékař si tak nemohl učinit odpovídající představu o zdravotním stavu žalobce a jeho fyzických schopnostech. Není rovněž pravdivé, že byl žalobce obeslán a dokonce urgován. Připustil však mohl být obeslán na neplatnou adresu, neboť se přestěhoval.
4. Žalobce dále namítal, že z jeho schopnosti pracovat v trvalém pracovním poměru nelze dovozovat, že se jeho zdravotní stav zlepšil a stabilizoval. Uvedl, že má nenáročnou práci, u které lze stát i sedět podle aktuálního zdravotního stavu. Poukázal na to, že od 20. 4. 2021 do 30. 8. 2024 byl kvůli X v pracovní neschopnosti celkem 251 dní. Dlouhodobě užívá při bolestech lék, který kombinací opioidního analgetika, tramadolu a paracetamolu. Několikrát ročně podstupuje obstrukce X, infuzní léčbu směsmi anestetika a kortikoidu. Proto mu nepřipadá tvrzení o zlepšení a stabilizaci zdravotního stavu uváděné žalovanou jako pravdivé.
5. Žalobce rovněž poukázal na lékařské zprávy z neurologie od roku 2021 do roku 2024, ve kterých lékaři uvádějí, že se jedná o X a výrazné zlepšení klinického stavu nelze očekávat.
6. Závěrem pak žalobce shrnul, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a navrhl, aby bylo zrušeno a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že svoje rozhodnutí vydala na základě posudků Institutu posuzování zdravotního stavu, kterými je vázána. Posudek Institutu posuzování zdravotního stavu pro účely námitkového řízení pak podle žalované splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti. Vypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi a posuzující lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
8. Připomenula na závěr, že zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise MPSV, a proto navrhla, aby soud požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce

a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“) o vydání posudku, kterým posoudí zdravotní stav, pracovní schopnosti a stupeň invalidity žalobce podle platné právní úpravy.

9. Za současného stavu na svém rozhodnutí setrvala.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
11. Dne 2. 1. 2024 vydal Institutu posuzování zdravotního stavu žalované posudek o invaliditě žalobce, ve kterém posudkový lékař žalované dospěl k závěru, že žalobce již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.
12. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí, kterým žalobci od 6. 3. 2024 odňala invalidní důchod.
13. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, na základě kterých oddělení Institutu posuzování zdravotního stavu žalované opětovně posoudil zdravotní stav a pracovní schopnosti žalobce. Posuzující lékař ve svém posudku pro účely řízení o námitkách žalobce ze dne 26. 6. 2024 dospěl taktéž k závěru, že žalobce již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla od 2. 1. 2024 pouze o 30 %.
14. O námitkách žalobce pak rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že tyto zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem MPSV.
16. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
17. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

18. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
19. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkazním návrhům obou účastníků soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 25. 11. 2024, evidenční číslo SZ/2024/2275-PH-3 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. J. B., další lékař MUDr. Z. V. s odborností neurologie a tajemnice Bc. et Bc. L. J., DiS.
20. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ a předložených lékařských nálezů k tomu, že pracovní schopnosti žalobce bez přerušení poklesly nejméně o 35 % (avšak nikoli více než o 49%), konkrétně pak o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti postižení odpovídající kapitole XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20 – 35 %. Konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise stanovila na úrovni stropu ve výši 35 %.
21. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
22. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení

zdravotního stavu žalobce oproti posudku žalované pro účely námitkového řízení. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic relevantního nenamítli, a to ani v rámci nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě žalobce. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že již přinejmenším k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo stále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
24. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce žádné náklady řízení neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 23. dubna 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce